

Lieta T-47/02

Manfred Danzer un Hannelore Danzer

pret

Eiropas Savienības Padomi

Sabiedrību tiesības — Direktīvas 68/151/EEK un 78/660/EEK — Gada pārskatu publicēšana — Komerccoslēpuma aizsardzība — Pamattiesību pārkāpums — Juridiskais pamats — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepieņemamība

Pirmās instances tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 21. jūnijā II - 1782

Sprieduma kopsavilkums

1. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Neatkarība no prasības atcelt tiesību aktu (EKL 235. pants un 288. panta otrā daļa)*
2. *Prejudiciāli jautājumi — Vēršanās Eiropas Kopienu Tiesā — Kopienu akta spēkā esamības apstrīdēšana valsts tiesā (EKL 234. panta trešā daļa)*

3. *Ārpuslīgumiskā atbildība — Nosacījumi*

(EKL 288. panta otrā daļa; Padomes Direktīvas 68/151 2. panta 1. punkta f) apakšpunkts un Padomes Direktīvas 78/660 47. pants)

1. Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar EKL 288. panta otro daļu, ir autonoma pārsūdzības iespēja, kurai ir īpašs uzdevums pārsūdzības iespēju sistēmas ietvaros un uz kuru attiecas izpildes nosacījumi, kuri izprotami, ņemot vērā tās īpašo mērķi. Tā atšķiras no prasības par tiesību akta atcelšanu, jo ar to vēlas panākt nevis konkrēta pasākuma atcelšanu, bet gan kādas iestādes izraisīta kaitējuma atlīdzināšanu. Prasības par zaudējumu atlīdzību neatkarības princips rod apstiprinājumu arī tajā, ka šāda prasība ar savu priekšmetu izceļas kā atcelšanas prasība. Prasība par zaudējumu atlīdzību ir atzīstama par nepieņemamu, ja patiesībā ar to vēlas panākt tāda akta, kas jau stājies spēkā, atcelšanu un ar kuru, gadījumā, ja tā tiek pieņemta, tiktu iznīcinātas attiecīgā tiesību akta juridiskās sekas. Tāds it īpaši ir gadījums, kad prasība par zaudējumu atlīdzību ir par kādas summas samaksu, kura precīzi atbilst tai, kāda prasītājam būtu jāmaksā akta, kas jau stājies spēkā, izpildes gadījumā.
2. Ja jautājums par Kopienu tiesību interpretāciju tiek uzdots valsts tiesā, kuras lēmumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad tai principā saskaņā ar EKL 234. panta trešo daļu ir pienākums vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tomēr pieņemot, ka Kopienu tiesību piemērošana ir tik acīmredzama, ka nepastāv nekādas pamatotas šaubas, šī tiesa, izmantojot vienīgi tai esošo rīcības brīvību, var nevērsties Tiesā ar jautājumu par Kopienu tiesību interpretāciju, kas izvirzīta šajā valsts tiesā.

Vēl jo vairāk pamatoti ir tas, ka šai tiesai nav jāapmierina katrs tajā iesniegts lūgums uzdot prejudiciālu jautājumu par Kopienu tiesību akta spēkā esamību.

Tikai tas, ka kāds no lietas dalībniekiem apgalvo, ka prāva ir saistīta ar jautājumu par Kopienu tiesību spēkā esamību, nenozīmē, ka attiecīgajai valsts tiesai būtu pienākums uzskatīt, ka šāds jautājums ir ierosināms EKL 234. panta

(sal. ar 27. un 28. punktu)

izpratnē. Tai it īpaši ir tiesības uzskatīt, ka nav šaubu par apstrīdētā Kopienu tiesību akta spēkā esamību, kā arī ka nav iemesla par to uzdot jautājumu Tiesai. Attiecīgā tiesa var izvērtēt jautājumu par Kopienu tiesību akta spēkā esamību un tad, ja spēkā neesamības pamatus, ko lietas dalībnieki tajā izvirzījuši, tā uzskata par nepamatotiem, tā var tos noraidīt, secinot, ka akts ir pilnībā spēkā esošs. Šādi rīkojoties, tā neapstrīd Kopienu tiesību akta pastāvēšanu.

(sal. ar 36. un 37. punktu)

3. Direktīvas 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstīs prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas

nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, 2. panta 1. daļas f) apakšpunkta un Direktīvas 78/660 par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem 47. panta, kuru noteikumi paredz gada pārskatu obligātu publicēšanu, pieņemšanu nevar uzskatīt par vainojamu darbību, par kuru Kopienai iestājas atbildība. Ar koordinējošas direktīvas prettiesiskumu vien nepietiek, lai Kopienai rastos ārpuslīgumiska atbildība, jo šāda atbildība var rasties tikai gadījumā, ja ir noticis acīmredzams tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru indivīdiem tiek piešķirtas tiesības.

(sal. ar 52. punktu)